

[Henning Philipsen.]

Jeg synes også, jeg vil tilføje, at ihvorvel vi har en efter min mening for nærværende god autorisationslovgivning, som bare ikke i alle tilfælde efterleves, er danske flaskegasfirmaer eksempelvis mere end hysteriske i deres sikkerhedskrav. Når jeg siger „hysteriske“, siger jeg det i en positiv forstand, for sagen er nemlig, at de danske flaskegasfirmaer er betydelig strengere i deres sikkerhedskrav til flaskegasinstallationer, end lovgivningen kræver. Det er i sig selv en god ting, men det siger bare ikke noget om, hvad der vil kunne ske, hvis Danmark skulle komme ind i EF og vi skulle kunne give adgang for mestre, henholdsvis firmaer, som ikke er i besiddelse af de fornødne kvalifikationer. Det er ikke legeværk, når det drejer sig om flaskegasinstallationer, og det er så sandelig heller ikke legeværk, når det drejer sig om bygas så lidt som elektroinstallationer. Jeg er mere end bange for at give ministeren den bemyndigelse, der her er tale om, når danske firmaer er skrappere i deres krav til sikkerheden, end lovgivningen er.

Jeg kunne ønske mig med henblik på, at vi ikke kom ind i EF — den mulighed er efter min opfattelse endog meget sandsynlig — at ministeren ville skærpe de gældende autorisationsbestemmelser, og at han hertil ville føje eksempelvis autorisationsbestemmelser for arkitekter og ingeniører, når det drejer sig om byggeri. Det forekommer mig at være særdeles rimeligt, ikke mindst under hensyn til muligheden for at opnå en bedre ansvarsplacering i byggesager.

Jeg skal i øvrigt nu gøre det kort ved at sige, at vi ikke vil være med hertil. Det virker lige så lidet betryggende, som EF efter vor opfattelse gør. Det eneste, der var værre, var, om vi kom ind i EF.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslagene fra de 4 første ordførere. Der blev rejst en række spørgsmål, som jeg skal forsøge at besvare her, og i øvrigt kan vi vel vende tilbage til en række af dem i det udvalgsarbejde, som forestår.

Hr. Henning Jensen rejste først spørgsmålet om lighed imellem de forskellige EF-lande og formentlig også i forhold til ansøgerlandene.

Derom kan jeg sige, at det er lidt vanskeligt at tale om lighed på dette område, fordi autorisationsordninger, som vi kender dem i Danmark, ikke forefindes i alle de nuværende EF-lande og ej heller i de andre ansøgerlande. Derfor er det lidt vanskeligt at tale om lighed i henseende til den formelle autorisationsordning, som vi har i dag.

Hr. Christophersen og hr. Gunner Baunsgaard rejste spørgsmålet om at forenkle proceduren i forbindelse med godkendelse af ansøgere fra de nuværende EF-lande. Det er et spørgsmål, som jeg synes vi skal se på i udvalget, for enhver form for administrativ forenkling, uanset på hvilket område det er, synes jeg vi bør følge op.

Hr. Henning Philipsen kunne ikke tiltræde lovforslagene, men ønskede, at man, når nu EF-situationen var afklaret, skulle se på en eventuel yderligere stramning af de nugældende autorisationsbestemmelser. Det er nok ikke det rette sted og tidspunkt at diskutere dette her. Det fremgår jo af lovforslagene § 2, at det er en EF-relevant lovgivning, som foreligger her, og som altså ikke kan diskuteres løsrevet fra EF-spørgsmålet. Men når det er afklaret engang til efteråret, synes jeg, det er rimeligt at vende tilbage til det af hr. Henning Philipsen rejste spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Ungdomstængsel, arbejdshus, sikkerhedsforvaring m. m.) [af Valbak m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 80) findes i tillæg A. sp. 1483, fremsættelsen i tidenden sp. 2134).

Lovforslaget sættes til forhandling.